

R O Z H O D N U T Í

Kárný senát Nejvyššího správního soudu složený z předsedkyně senátu Mgr. Daniely Zemanové a členů senátu: JUDr. Vladimíra Jurky, Mgr. Věroslava Řezáče, JUDr. Aleny Mátlové, JUDr. Josefa Doubka a JUDr. Dalimily Gadasové projednal v ústním jednání dne 5. 1. 2010 návrh předsedy Krajského soudu v Brně na zahájení kárného řízení ze dne 10. 2. 2010, proti **JUDr. E. G.**, soudkyni Krajského soudu v Brně, a rozhodl

t a k t o :

Podle § 19 odst. 2 zákona č. 7/2002 Sb., ve znění pozdějších předpisů, **s e**

JUDr. E. G.,
nar. X,
soudkyně Krajského soudu v Brně,

z p r o š ť u j e

kárného obvinění pro skutek spočívající v tom, že

jako soudkyně Krajského soudu v Brně dne 2. 11. 2009 po 15. hodině v sektoru E krytého parkoviště obchodního domu TESCO v Brně, ul. Cimburkova č. 4, krátkodobě ponechala v otevřeném zavazadlovém prostoru svého osobního automobilu tovární značky CITROËN C3, registrační značky X, bez dozoru soudní spisy vedené u Krajského soudu v Brně pod sp. zn. 28 Co 156/2008, sp. zn. 28 Co 426/2008, sp. zn. 28 Nc 116/2009 a sp. zn. 28 Nc 142/2009, v důsledku čehož došlo k odcizení těchto spisů,

č í m ž

s e m ě l a d o p u s t i t

kárného provinění podle § 87 odst. 1 zákona č. 6/2002 Sb., ve znění pozdějších předpisů,

neboť nebylo prokázáno, že se tento skutek **s t a l**.

O d ů v o d n ě n í :

Navrhovatel podal návrh na zahájení kárného řízení proti v záhlaví jmenované soudkyni. Dle jeho názoru se tato soudkyně dopustila kárného provinění dle § 87 odst. 1 zákona č. 6/2002 Sb., o soudech, soudcích, přísedících a státní správě soudů a o změně některých dalších zákonů, v platném znění (dále jen „zákon o soudech a soudcích“), neboť jako soudkyně

Krajského soudu v Brně dne 2. 11. 2009 v blíže nezjištěné době po 15. hodině v sektoru E krytého parkoviště obchodního domu TESCO v Brně na ulici Cimburkova 4, krátkodobě ponechala v otevřeném zavazadlovém prostoru svého osobního automobilu tov. zn. CITROËN C3, registrační zn. X, bez dozoru soudní spisy vedené u Krajského soudu v Brně pod sp. zn. 28 Co 156/2008, 28 Co 426/2008, 28 Nc 116/2009, 28 Nc 142/2009, přičemž došlo k odcizení těchto spisů, čímž porušila povinnost soudce vykonávat svědomitě svou funkci a ohrozila důvěru ve spravedlivé rozhodování soudů (§ 80 odst. 1 zákona o soudech a soudcích).

Kárně obviněná soudkyně si dle navrhovatele odnesla uvedeného dne ze svého pracoviště čtyři soudní spisy, které jí byly přiděleny k rozhodnutí. Při cestě domů navštívila obchodní dům TESCO, při vykládání nákupu do zavazadlového prostoru svého vozu jí byla z tohoto vozu odcizena i taška se soudními spisy. Policie ČR z tohoto činu obvinila R. B., který se k odcizení spisů doznal a uvedl, že je zahodil na místě, kde však již později nebyly nalezeny. Obviněná soudkyně si dle názoru navrhovatele počínala při nakládání se soudními spisy neopatrně a umožnila tím jejich odcizení a ztrátu. V důsledku ztráty těchto spisů nemohlo být v předmětných věcech pokračováno v řízení před krajským soudem. Všechny spisy musely být rekonstruovány. Odcizením spisů bylo rovněž umožněno, aby neznámé osoby případně do těchto spisů nahlédly, získaly přístup k osobním informacím o účastnících řízení a třetích osobách a mohly získat informace, o kterých je soudce povinen zachovávat mlčenlivost. Navrhovatel však dále připouští, že manipulace se soudními spisy je upravena ve vnitřním a kancelářském řádu pro krajské a vrchní soudy (Instrukce Ministerstva spravedlnosti ze dne 3. 12. 2001, č. j. 505/2001-Org), přičemž dle této ani jiné vnitřní instrukce není soudcům zakázáno vynášet spisy ze soudní budovy. Na pracovišti obviněné soudkyně byla tato praxe v důsledku přetíženosti soudců a ne zcela vyhovujícím podmínkám tolerována. Pokud však soudce vynese spisy mimo soudní budovu, přebírá za ně odpovědnost. Kárně obviněná soudkyně tedy neporušila své povinnosti ani žádný resortní předpis tím, že spisy ze svého pracoviště odnesla, ale při nakládání s nimi si následně nepočínala dostatečně svědomitě a obezřetně, v důsledku čehož došlo k jejich odcizení. Navrhovatel uvádí, že povinnost zabezpečit soudní spisy proti krádeži, ztrátě nebo poškození patří mezi povinnost svědomitě vykonávat funkci soudce a počínat si tak, aby soudce neohrozil důvěru ve spravedlivé rozhodování soudů (§ 80 odst. 1 zákona o soudech a soudcích).

Na základě uvedených skutečností navrhovatel dospěl k závěru, že kárně obviněná soudkyně ve formě nevědomé nedbalosti zaviněně porušila své soudcovské povinnosti a ohrozila důvěru v řádný výkon soudnictví, a proto navrhuje, aby byla uznána vinnou za kárné provinění dle § 87 odst. 1 zákona o soudech a soudcích a bylo jí uloženo přiměřené kárné opatření, případně, aby bylo její kárné provinění jen projednáno dle § 87 odst. 3 téhož zákona.

K prokázání svých tvrzení navrhovatel označil jako důkazy spis vedený Policií ČR pod č. j. KRPB-28512/TČ-2009-060279, výpisy z vnitřního informačního systému krajského soudu (dále jen „ISVKS“). K návrhu dále přiložil kopii protokolu o trestním oznámení ze dne 2. 11. 2009, sepsaného s kárně obviněnou soudkyní o odcizení tašky se 4 spisy krajského soudu z jejího vozu před obchodním domem TESCO. Soudkyně zde uvedla, že po celou dobu nákupu měla tašku se spisy při sobě, nenechala je v uzamčeném vozidle na krytém parkovišti. Po příchodu k vozu otevřela zavazadlový prostor vozu, uložila tašku se spisy do jeho levé části a začala vykládat nákup. Od vozidla se nijak nevzdálila, pouze se otáčela na místě. Po prvním otočení zjistila, že taška se spisy v zavazadlovém prostoru již není, v okolí však nic podezřelého nezaznamenala. Vozidlo ihned zamkla, šla zkontrolovat nejbližší okolí, nic však nezjistila. Poté rychle přemístila z nákupního vozíku do vozu zbytek nákupu a šla tuto událost oznámit ostraze obchodního domu, kontaktovala též Policii ČR prostřednictvím linky 158. Nic jiného kromě tašky se spisy z vozidla nebylo odcizeno.

Další přílohou kárného návrhu je úřední záznam o podaném vysvětlení podle § 158 odst. 5 trestního řádu učiněném kárně obviněnou soudkyní dne 3. 11. 2009 na Krajském ředitelství Policie ČR Jihomoravského kraje, kdy soudkyně upřesnila identifikaci odcizených soudních spisů. Písemností ze dne 30. 11. 2009 byla obviněná soudkyně Policií ČR vyrozuměna, že podezřelým ze spáchání jí nahlášeného skutku je R. B., kterému bylo 23. 11. 2009 sděleno podezření mimo jiné i ze spáchání toho skutku, který byl označen za trestný čin krádeže dle § 247 odst. 1 trestního zákona. Ze záznamu o sdělení podezření ze dne 23. 11. 2009 je dále zřejmé, že podezřelý se podobného jednání jako při odcizení tašky kárně obviněné soudkyni dopustil i v několika dalších případech.

Kárným senátem Nejvyššího správního soudu bylo od navrhovatele vyžádáno pracovní hodnocení kárně obviněné soudkyně. Dle tohoto hodnocení, vypracovaného místopředsedou Krajského soudu v Brně, byla JUDr. E. G. přidělena k výkonu soudcovské funkce od 22. 10. 1992 k bývalému Krajskému obchodnímu soudu v Brně, od 1. 7. 1995 byla přeložena ke Krajskému soudu v Brně na úsek občanskoprávní, agenda obchodního soudnictví. Navrhovatel hodnotí velmi kladně její pracovní úsilí, výsledky i chování ke kolegům či jiným zaměstnancům soudu. V roce 2009 dosáhla JUDr. G. průměrného měsíčního výkonu 16,2 věcí, přičemž u ostatních soudců specializovaných na obchodní agendu se průměrný měsíční výkon za stejné období pohyboval v rozpětí 14,2 až 16,4 věcí na soudce. Úroveň rozhodovací činnosti nelze objektivně hodnotit, neboť se jedná o senátní rozhodování.

Kárně obviněná soudkyně ve svém vyjádření uvedla, že tento skutek nezpochybňuje a je si jeho závažnosti vědoma. V podrobnostech odkázala na spisový materiál Policie ČR, v němž je průběh události popsán. Zdůraznila však, že se od vozidla, v němž byla taška se spisy umístěna, nevzdálila a celou dobu u něho stála. Tuto skutečnost navrhla prokázat záznamem z bezpečnostní kamery, který je součástí spisu Policie ČR.

Ústní jednání před kárným senátem proběhlo dne 5. 1. 2011 za přítomnosti navrhovatele. Kárně obviněná soudkyně se z účasti na jednání omluvila a souhlasila s tím, aby se jednání konalo v její nepřítomnosti. Při jednání byly provedeny výše uvedené listinné důkazy předložené navrhovatelem, dále byl v jednací síni promítnut záznam z bezpečnostní kamery z parkovacího stání obchodního domu TESCO, ul. Cimburkova 4, Brno, ze dne 2. 11. 2009, který je nyní součástí spisu vedeného Městským soudem v Brně pod sp. zn. 1 T 197/2009. Na tomto záznamu je zachycena kárně obviněná soudkyně, jak po příchodu s nákupním vozíkem ke svému vozu odkládá tašku, kterou měla v ruce, do levé části zavazadlového prostoru vozidla, stojí na místě přímo u něho a otáčí se k nákupnímu vozíku, aby přemístila jeho obsah do vozidla. Při jejím otočení se k nákupnímu vozíku se objevuje pachatel, který je skryt za levou zadní částí jejího vozu, ze zavazadlového prostoru za zády JUDr. G. během krátkého okamžiku vyjme tašku tmavé barvy, opět se skryje za vůz a mimo záběr kamery. Na dalším záběru z bezpečnostní kamery je zachycen vůz modré barvy, který zastavuje na parkovišti, z místa pro spolujezdce vystoupí muž a odběhne mezi vozidla. Za chvíli k vozidlu přiběhne tentýž muž, v ruce drží větší tašku tmavé barvy, spěšně nastoupí do vozidla, které okamžitě odjíždí.

Po vyhodnocení průběhu ústního jednání se kárný senát zabýval posouzením, zda provedené důkazy prokazují, že se skutek popsáný navrhovatelem opravdu stal. Vymezením skutku ze strany navrhovatele je kárný senát v souladu s § 9 odst. 2 zákona č. 7/2002 Sb. vázán (shodně viz například rozhodnutí Vrchního soudu v Praze, sp. zn. 2 Ds 10/2004).

Mezi účastníky nebyl sporný skutkový průběh událostí, tj. že kárně obviněná soudkyně odnesla dne 2. 11. 2009 čtyři soudní spisy z budovy Krajského soudu v Brně a cestou k bydlišti jí byly odcizeny ze zavazadlového prostoru jejího vozu na parkovišti obchodního domu.

Navrhovatel ve svém návrhu na zahájení řízení připustil, že samotné odnesení spisů ze soudní budovy nebylo žádným pro soudkyni závazným předpisem zakázáno. Uvedl též, že vzhledem k přetíženosti soudců na občanskoprávním úseku a k nikoliv optimálním pracovním podmínkám na pracovišti je odnášení soudních spisů za účelem práce doma obvyklé. Dle jeho vlastního vyjádření kárně obviněná soudkyně neporušila samotným vynesemím spisů ze soudní budovy žádnou konkrétní povinnost. Navrhovatel spatřoval kárné provinění obviněné soudkyně v tom, že tašku se spisy krátkodobě ponechala v otevřeném zavazadlovém prostoru svého osobního automobilu bez dozoru, tedy si nepočínala dostatečně obezřetně a svědomitě. Právě tato skutečnost však nebyla dle názoru kárného senátu provedenými důkazy prokázána.

Jak vyplývá z vyjádření kárně obviněné soudkyně, z předložených listinných důkazů a zejména ze záznamu z bezpečnostní kamery, soudkyně měla tašku se spisy v průběhu nákupu stále u sebe. Odložila ji až při úkonu vykládání nákupu z vozíku do zavazadlového prostoru vozidla ve své bezprostřední blízkosti. Je nutno zdůraznit, že tašku nepoložila na veřejně přístupné místo, nýbrž do zavazadlového prostoru svého vozu, od kterého se nijak nevzdálila. Taška se spisy se při vykládání nákupu z vozíku nacházela přímo vedle ní, ve vzdálenosti v řádech centimetrů, což nelze definovat tak, že ji nechala, byť krátkodobě, bez dozoru. Odcizení tašky se spisy z prostoru vlastního vozidla, a to ze vzdálenosti, kdy místo uložení tašky měla stále na dosah, nelze přičítat nedostatečné míře opatrnosti ze strany soudkyně. Je samozřejmé, že při vynesemím soudních spisů ze soudu si soudce musí počínat obezřetně a s náležitou opatrností. V dané věci však bylo prokázáno, že obviněná soudkyně v tomto konkrétním případě vynaložila dostatečnou míru opatrnosti, aby se mohla oprávněně domnívat, že jí taška se spisy nebude odcizena, jinak ztracena či poškozena. Kárný senát proto dospěl k závěru, že soudkyně neponechala spisy bez dozoru. Vzhledem k tomu, že skutkový průběh popsany v návrhu na zahájení kárného řízení nebyl v řízení prokázán, nelze konstatovat, že se navrhovatelem formulovaný skutek stal.

Na základě výše uvedených skutečností kárný soud kárně obviněnou podle § 19 odst. 2 zákona č. 7/2002 Sb. návrhu na zahájení kárného řízení zprostil. Kárně obviněná soudkyně neuplatnila právo na náhradu nákladů podle § 19 odst. 3 zákona č. 7/2002 Sb., kárný senát proto o tomto nároku nerozhodoval.

P o u ě n í: Odvolání proti rozhodnutí v kárném řízení **n e n í** přípustné.

V Brně dne 5. ledna 2011

Mgr. Daniela Zemanová
předsedkyně kárného senátu